

Cirkevnáček 13

Ta3

Bonzáčik

Čičva

Uchaľak

Dnes:**finalistka súťaže****Môj najmilší hit****Maja****Štefaníková****Znamenie:** Váhy.**Oblíbené jedlo:** Hranolčeky s vypráženým syrom.**Oblíbený nápoj:** Coca cola.**Oblíbená farba:** Čierna, biela, modrá a zelená.**Oblíbená kniha, film:**

Knihy čítam, keď sa nudím a z filmov si rada pozriem Modernú Popolušku.

Dar, ktorý ťa najviac potešil: Plyšové hračky.**Jazyky, ktoré ovládaš:**

Slovenský a sčasti anglický.

Predmety, ktoré ti idú v škole najlepšie:

Anglický jazyk.

V koľkých rokoch si začala spievať? Spievam už od malička :-)**Kto ťa viedol k spevu?** Rodičia a starí rodičia.**Spevácky idol:** Byonce.**Kedy si zistila, že máš talent?** Keď som mala asi 7 až 8 rokov.**Chceš sa v budúcnosti venovať spevu?**

Jednoznačne áno.

Prečo si sa rozhodla ísť do súťaže Môj najmilší**hit?** Išla som tam zo srandy, chcela som vyskúšať niečo nové.**Verila si, že sa prebojuješ až do finálových kôl****tejto súťaže?** Nie, vôbec som s tým nerátala.**Myslíš, že mala vyhrať tvoja súperka Ivana Poláčková?** Určite áno,

ona má už toho aj viac za sebou a je lepšia speváčka.

Nechcela si radšej počkať, kým nedosiahneš vek vhodný pre Superstar? Nie.

Priniesla ti táto šou aj nejaké zaujímavé ponuky? Áno, aj ponuky, ale aj skúsenosti a známosti.

Plánuješ vydať CD?

Určite by som nejaké CD chcela vydať.

Neplánuješ sa v budúcnosti presťahovať napr. do Bratislavy?

Zatiaľ nie.

Na záver skús zhrnúť, čo ti súťaž Môj najmilší hit vzala a naopak dala:

Dala mi nové skúsenosti a známosti a vzala mi asi to, že pre súťaž ma niektorí ľudia začali nenávidieť.

Čo by si odkázala našej škole? Veľmi veľa úspechov a čoraz viac talentovanejších žiakov!

Ďakujeme za rozhovor a želáme veľa úspechov!

redaktori: Adam, Marika, Petra, Renátka, Veronika, Zuzka.

odborní redaktori: Martina, Laco

asistenti: Rado, Renáta

Editoriál

Aj keď pôvodne malo toto číslo školského časopisu vyjsť oveľa skôr, prihovárame sa Vám až teraz. Teraz je ten správny čas... čas adventu. Možno aj Vy patríte k tým, ktorí si ako adventné predsavzatie dali obmedziť pozeranie televízie, prípadne ste sa „telky“ úplne vzdali, a tak máte čas čítať - asi aj preto „nás“ držíte v rukách :-)

Snáď nemusíme zdôrazňovať, že takýto krok sa oplatí. Napokon, nezaťažujete sa informáciami o ďalekých katastrofách, vojnách a hrozbách. Netušíte nič o zločincoch či pedofiloch, ktorým sa dostáva podstatne viac pozornosti ako osobnostiam, ktoré tomuto ľudstvu priniesli niečo prospešné. Nemusíte sa trápiť, či máte svieži dych, hebkú bielizeň, vydezinfikovaný záchod, najnovší mobilný telefón, najrýchlejší internet, najzdravší jogurt a či celkovo vyzeráte ako tá šťastná, usmievavá rodina so všetkým komfortom, na ktorý sa musia väčšinou nadosmrti zadlžiť (to všetko a všeličo iné servíruje totiž reklama).

V každom prípade ste to Vy, kto drží v rukách televízny ovládač. Takže stačí stlačiť gombík a môžete čítať, napr. Cirkevníček, aby ste sa dozvedeli, ako je krásne a zaujímavé v CZŠ, aby ste „nazreli do kuchyne“ Vatehovcov, „porozprávali sa“ s Majou Štefaníkovou alebo sa vrátili do detských čias vďaka našim prváčikom.

Neuponáhľaný advent a požehnané Vianoce praje
redakcia Cirkevníčka!

Aktualítka - Maja Štefaníková	2-3
Naša spoločenská	4-5
Škola v prírode - Vysoké Tatry	6-7
Preklepy	8
Lúčiť sa musí	8-11
Prvácke školoviny	12
Anketa - Povolanie	13-15
Spoznaj svojho učiteľa	15
Bonzáčik	16
Stretnutie v parku	17
V sieti IQ	17-18

OBSAH

Naša spoločenská

Povýšenie Sv. Kríža

Keď sa mesiac september snaží prehupnúť do svojej druhej polovice, vtedy už vieme, že naše kroky budú smerovať na stropkovskú kalváriu na Bani. Tam spojíme duchovné s fyzickým. Zmeriame si svoju "kondičku" a zamyslíme sa nad skutočnou cestou kríža nášho Pána.

Ružencom k Márii

Október je mesiac venovaný nielen misiám, ale aj Ružencovej Panne Márii.

Naši najmladší, žiaci 1. - 4. ročníka, v peknej atmosfére sviečok, pomocou ktorých vytvorili ruženec, sa v modlitbe zamýšľali nad jednotlivými tajomstvami tejto tak krásnej a vždy potrebnej modlitby - modlitby sv. ruženca.

Uchaľák

Piataci sú už na druhom stupni! A s tým bolo spojené aj ich prijatie do druhostupňového cechu. Keďže sú v ňom najmladší, po našom "ucha", tak museli zdolať rôzne nástrahy a preukázať odvahu i nebojácnosť, že sem môžu patriť.

Účelové cvičenie

V zdravom tele zdravý duch. Okrem iných aj toto motto je jedným z cieľov účelového cvičenia, ktoré žiaci 5.-9. ročníka absolvujú dvakrát do roka. To prvé sme si "odkrútili" hneď na začiatku školského roka. Samozrejme, nechýbala ani opekačka, ktorá nám dodala sil na cestu späť.

Hrad Čičva

V rámci historického a turistického krúžku sa vybrali žiaci navštíviť hrad Čičva blízko Vranova n. Topľou. Cestou sa zastavili v Sitníkoch, kde prebiehali vykopávky a kde im túto prácu viac priblížila p. Kotorová, riaditeľka Vlastivedného múzea v Hanušovciach n. Topľou.

Zeleninou k zdraviu

Mrkva, jablko, kaleráb ... máte to radi? Pripravuje vám to mamka doma? Možno áno, možno nie. Naši druháci vyskúšali, že aj z ovocia a zeleniny môže byť šalát chutný. A k tomu ešte výživný. Kto ochutnal, určite to potvrdi. My sme boli pri tom. Mňam ...

Dentaalarm

Zúbky si my čistíme, kazov sa nebojíme! V jeden novembrový deň k nám zavítala dentálna hygienička, aby nám porozprávala, ako je dôležité starať sa o svoje zúbky. Vysvetlila nám, ako si ich správne čistiť, vybrať si vhodnú zubnú kefku.

A tá vodička... zubné kazy a povlaky hneď odhalila.

Mikuláš

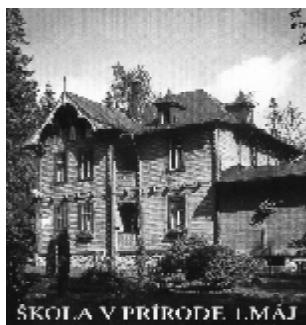

Už ide aj anjel s ním... Vau, čo nám donesie? A veruže doniesol. Veľký batoh plný sladkostí (dentálna hygienička by sa nepotešila :-). Ale aj vitamínky v ovocí sa našli. A my sme mu na odplatu pekne zaspievali, zarecitoval a ukázali, že tiež vieme svojím darčekom pripraviť prekvapenie.

Už teraz sa tešíme na ďalšie prekvapenie, to vianočné! Vau ...

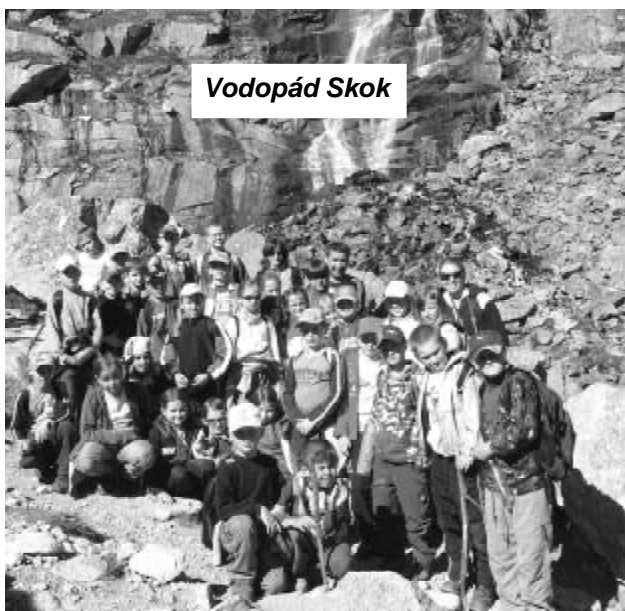
24. septembra sme prišli pred školu, kde nás už čakal autobus. Nastúpili sme a vybrali sme sa na cestu do Tatranskej Lomnice. Cestovalo sa nám veľmi dobre a docestovali sme až pred ubytovňu 1. mája. Vybaliли sme sa a išli

sme na obed. Po obede sme sa vybrali na Skalnaté pleso. Vyviezli sme sa lanovkou. Došli sme tam a vybrali sme sa na túru. Naspäť sme sa tiež odviezli lanovkou. Utorok sa nám veľmi nechcelo vstávať. Naraňajkovali sme sa a išli sme vlakom na Štrbské pleso. Keď sme tam došli, vybrali sme sa na veľmi dlhú túru. Bola náročná. Ale

oplatilo sa, pretože sme videli nádherné vodopády (vodopády Skok - pozn. red.) Urobili sme si pri nich fotku. Od nich sme sa vybrali k plesu. Na ubytovňu sme prišli veľmi unavení. Utorok sa skončil a nastala streda. Po raňajkách sme sa vybrali do Starého Smokovca tiež vlakom. Zase sme išli k vodopádom, ale oveľa väčším (Studenovodské vodopády

- pozn. red.) Bolo tam naozaj krásne. Naspäť sme prišli tiež vlakom. Navečerali sme sa a prišli k nám Eduardo Černický. Bola s ním veľká sranda. On je záchranár Horskej služby. Po dobrej zábave sme sa uložili spať. Vo štvrtok sme išli do Belianskej jaskyne. Dokonca sme si tam aj zaspievali. Keď sme prišli naspäť, navečerali sme sa a mali sme "super" karneval. V piatok po obede sme išli na plaváreň. Mohli sme sa tam dosýta vyšantiť. Po plavárni sme sa začali baliť. Ešte pred tým sme mali vyhodnotenie týždňa. Naša izba dostala zmrzlinovú tortu. V sobotu po raňajkách sme

sa vybrali na cestu do Stropkova. Ja si myslím, že tento týždeň bol super. Za tento výlet chcem poďakovať pani učiteľkám a pánovi kaplánovi.

Katka Ivančová, 4.B

**Videli sme - veľa pekného
Počuli sme - veľa nového
Naučili sme sa - veľa múdreho.**

*Ďakujem Ti, Ježško, za
Tatry, výlety, za
múzeum, za plaváreň,
za krásny ruženec, za
pani učiteľky, za pána
kaplána*

*Tatry, Tatry, Tatry
vy ste celé krásne.
Vaša veľká krásna
nebies dotýka sa.*

*Javorové listy
na zem padajú.
Tie tatranské štíty
nás k sebe volajú.*

Ahoj, volám sa Viktória. Povieť Vám môj zážitok z Vysokých Tatier. Prvý deň, pondelok, sme sa viezli na lanovke. Na druhý deň, utorok, sme išli na dlhú túru až 9 km. Na tretí deň sme sa vybrali do malého lesíka, a potom sme šli do múzeum. Na štvrtý deň sme mali karneval. Piaty deň sme išli na plaváreň, veľmi dobre sme sa vyšantili a bolo nám fajn. A v sobotu sme sa šťastne vrátili domov, do Stropkova.

Viktória Harmadová

Štrbské Pleso

alebo PREKLEPY ako sa PATRŤÍ

- Jój, keby nebolo svetla, ani slnko by nebolo.
- Pozvali tam husitov, ktorí sa dostavili o dva roky.
- Je to 15, pretože 18 mínus 3 je 12.

- Zapište si do hlavy červeným perom.
- Otvor si papier a píš.
- To, čo neurobíme doma, bude domáca úloha.
- Kým ste počítali, ja som vyrátala obidve skupiny a ešte som stihla napísať Jankovi Hraškovi.
- Všimnite sa do zápisu!
- Kružnica so stredom v bode uprostred...

ABECEDÁR SPOMIENOK

Arizony sme papkali a upratovačky ich zametali

Bujdoša sme radi mali, ale málo sme ho vídávali

Cigarety pán uč ..... vždy mal, škoda, že nás neponúkal

Domáce sme nerobili, a poznámky sme si zaslúžili

Dzivé sme vraj vždycky boli, to nám stále hovorili

Džareka na slovine sme stretávali, aj preto sme ju radi mali

Ema je náš malý rebel, stále jej to niekto vravel

Fyziku sme nemuseli. „Hrozná je,“ sme hovorili

Gauč v riaditeľni sme obsedávali a veľmi si to vychutnávali

Históriu školy sme zmenili, dobre sme sa pritom bavili

CHemické vzorce sme nezvládali, písomky sme sa obávali

Ivka sa k nám prikmotrila, no veľa sa neučila

Jedinečnú triednu máme, Gabriela ju nazývame

Kôš sme často rozbíjali, učitelia z toho randu nemali

Lopty kvalitné robiť vieme, vždy nimi niečo rozbijeme

Mali sme aj tlačence, kričali sme „jak“ opice
NE to vôbec učitelia radi nemali, tak preto sme s tým prestali

ORIĎZINALNA TRYJEDA SME !!!

Perátove hudobné nadanie nám bude chýbať, aj na Mariku budeme vždy spomínať

Rozhlas, ten nám neprežil, dlho si to neužil

Služby učiteľa Bešeného (na chodbách) boli super, preto nám nikdy „nezrobil“ prúser
Špeciálka nás naháňala a každá z nás utekala

Trápne hádky na občine boli zvykom, doriešili sme to vždy len krikom

Umývadlo sme 13.3.2007 rozbili a na kvet sme to zvalili

Výlety vždy super boli, besedy sme stále mali
X-krát nás poučovali, no my sme ich nikdy vážne nebrali

YYYYYY sme stále robili, učiteľov tým zlostili

Základka je šupa, keď odídeme, bude to tu bez ducha

Žiarovka... to každý z nás vie !!!

DÁVID**ZUZA****RAŠŤO****TÁŇA****JANČO****RIŠO****TERKA****DENISA****DOMINIKA**

EMA

JARKA

EVKA

KAMILA

IVETA

KLÁRA

JANA

KLAUDIA

KRISTÍNA**MARTINA****MAGDUŠKA****MARTINKA****MÁRIA****NIKOLA****MAJA****PETRA**

alebo Tam,
kde iní končia,
my začíname

Nie je to tak dávno, čo našu školu opustilo spoločenstvo deviatakov, aby ich vzápätí nahradili noví žiaci – naši milí malí **prváci**. A tak sme sa rozhodli privítať ich aj my – redaktori školského časopisu, aby nám zároveň prezradili svoje predstavy o škole.

Naším prváčikom sa tu „u nás“ všetko páči, najmä ich vynovená trieda (**Števk**) a vôbec im nie je ľúto za materskou školou, do ktorej sa už radšej nechcú vrátiť – asi v duchu hesla: „Dvakrát do tej istej rieky nevstúpiš.“ - len aby im to vydržalo! Plánujú sa tu zdržať do 9. ročníka, čo je tak do 8 rokov (podľa **Veroniky**), do 15 (podľa **Alenky**) a najdlhšie sa tu zdrží **Matúš P.**, ktorý odíde z CZŠ ako 1000-ročný. Možno je to tak aj vďaka pani učiteľke, s ktorou sú veľmi spokojní, pretože je milá a veľmi pekne sa oblieka – navyše každý deň ináč (aspoň nemusia kupovať módne časopisy, aby vedeli, čo sa nosí). **Stanko** jej však odkazuje, aby si dávala pozor na zabúdanie pier, lebo by mohla dostať päťku, čo ju asi príliš

FILIP

ALENKA

STANKO

nepoteší.

Rovnako ako ich neteší, že chýbajú svetlá na chodbe, kde sú sv. omše (**Števk**), keď chlapci kopú do chlapčenských WC (**Samko**), no nepáči sa im ani, že niektorí skáču z rebríka (**Matúš M.**) alebo keď **Stanko** behá po chodbe s **Tomášom (Stanko)**.

Spomedzi predmetov si najviac obľúbili matematiku (**Alenka, Stanko, Tomáš**) a písanie do písanky (**Samko, Veronika, Matúš M.**).

Tešia sa však do vyšších ročníkov, kde budú mať fyziku a dozvedia sa niečo o prírode (**Veronika**), o písmenách (**Števk**) či niečo z lekárstva (**Samko**). O chrípke (podľa **Alenky**) a o pokusoch (podľa **Stanka**) získajú informácie na hodinách chémie. Kamene budú témou na literatúre (**Matúš P.**) a z hodín informatiky si zas odnesú nové poznatky o koňoch (**Veronika** – žeby dcéra učiteľa informatiky? ?); **Stanko** si skôr myslí, že na „infe“ budú preberať mocniny a odmocniny.

Najobľúbenejšou časťou dňa je aj pre týchto žiakov prestávka, pretože si môžu oddýchnuť (**Samko, Števk**), najesť sa (**Veronika**), ísť na WC (**Alenka**) či využiť ju na behanie po chodbe (**Stanko**).

Mojím povoláním je láska, mojí povoláním je darovat všetko, darovat seba...

POVOLANIE

Možno ani nie tak dávno ste sa zamýšľali nad tým, čím by ste chceli byť. A možno tak robíte práve v týchto dňoch alebo vás voľba povolania ešte len čaká. Nech je to akokoľvek, my sme sa rozhodli osloviť niektorých žiakov našej školy, aby nám prezradili svoje sny, a tak sme sa ich opýtali:

- 1. Čím by si chcel (-a) byť?**
- 2. Čo je na tomto povolani podľa teba najľahšie a čo najťažšie?**
- 3. Aké vlastnosti musíš mať, ak chceš byť ..., resp. čo musíš urobiť, aby si bol (-a) ...?**

A tu sú ich odpovede:

Štvrtáčka **Patricia Perátová** nám prezradila, že v budúcnosti by chcela byť módnou návrhárkou. Podľa nej je na tejto práci najľahšie obliekať ľudí a naopak najťažšie šiť. Paťka si myslí, že na to, a b y si mohla splniť svoj

detský sen o povolani musí veľa študovať, ísť na vysokú školu, mať dobrý vkus a vedieť sa orientovať v móde.

Druhák **Andrej Senaj** nemá veľa

času na snívanie o svojom povolani, ale po dlhšom premýšľaní došiel k záveru, že jeho práca by mala byť v Bratislave a v nejakej banke, kde by počítal peniaze. No

a na jeho práci by bolo ťažké všetko.

Veľmi výrečný ôsmak **Lukáš Lorenc** „asi určite“ bude archeológom. Bude ním preto, lebo rád nanovo objavuje staré veci. Pre archeologickú kariéru sa rozhodol pri narodení, no po dôslednejšom rozmýšľaní usúdil, že sa tak rozhodol, keď mal deväť rokov. Najľahšia a zároveň najkrajšia je na tom povolani pre Lukáša predstava, že sa nemusí učiť cudzie jazyky a môže sa hrabať v hline. Ako najťažšie v archeologickom povolani vníma Lukáš schopnosť vedieť dobre opisovať, správať sa normálne a najmä predstavu zašpinenia.

Dvojpiaťky alias dvojičky piatačky **Janka a Dominika Čengerové**, snívajú o kariére

speváčky. Najľahšie na tomto povolani je spievanie a najťažšie naučiť sa texty v cudzom jazyku. Aby sa mohli stať speváčkami, musia byť pekné, ísť na konzervatórium a vedieť spievať. S kariérou speváčky už aké-také skúsenosti

majú. Ich speváckym vzorom je skupina Desmod.

Okrem našich kamarátov sme „vyspovedali“ aj tých, ktorí sen o povolání dosnivali a svoju voľbu si môžu vychutnávať. Položili sme im tieto otázky:

1. Čo ovplyvnilo Vašu voľbu povolania?
2. Napĺňa toto povolanie Vaše očakávania?
3. Čo Vám dá na Vašom povolaní najviac zabráť?
4. Aké povahové vlastnosti sú dôležité pre Vaše povolanie?
5. Ktorý zážitok z práce Vám utkvel v pamäti?

Ako prvú sme oslovili pani **Vierku Gimovú**, ktorá je sekretárkou našej školy aj vďaka možnosti, ktorá jej bola poskytnutá, a aj preto, že je veriaca. Toto povolanie napĺňa jej očakávania a rozhodne neľutuje, že je medzi nami.

Povahové vlastnosti potrebné pre toto povolanie sú určite trpezlivosť, skromnosť. Zážitok, ktorý utkvel v pamäti našej pani sekretárky, je, keď na školu zavítal otec arcibiskup a súťaž Pieseň pre sv. Otca, ktorú organizuje naša CZŠ.

Ďalším respondentom bola nová tvár školy **Mgr. Margita Hurná**, ktorá je učiteľkou už 35 rokov a v tomto školskom roku nás učí slovenský jazyk.

(Skôr než si prečítate jej odpovede, musíme prezradiť, že pani učiteľka až do tejto chvíle čakala na nejakú anketu :-). A keď si už začínala myslieť, že tu „u nás“ nikoho nezaujímá, naši zvedaví redaktori s diktafónom v ruke a množstvom otázok na papieri ju milo prekvapili a tým aj presvedčili o opaku.)

Hneď prvou otázkou sme sa dostali do študentských čias pani učiteľky, pretože štúdiom na SŠ sa jej voľba povolania naštartovala. Vtedy sa totiž zoznámila s francúzskym jazykom, ktorý ju upútal natoľko, že sa mu chcela venovať aj v budúcnosti. Ale keďže dva roky francúzštiny je krátka doba, nemohla z nej maturovať. Tak sa ako jazykovo nadaná študentka rozhodla pre ruský jazyk. Opäť sa však potvrdilo staré, ibaže pravdivé „Človek mieni, Pán Boh mení“ a stala sa slovenčinárkou, čo rozhodne neľutuje. Slovenčina je podľa pani učiteľky na jednej strane veľmi náročný predmet, ale na strane druhej ju napĺňa a baví. A o akých ďalších povolaniach pani učiteľka snívala? Aj napriek jej jazykovému zameraniu to bola kariéra ekonómky. Mala rada čísla a sedenie v kancelárii, vtedy ešte za písacím strojom, by jej nerobilo žiadne problémy. Dôkazom všestranných záujmov našej pani učiteľky je aj to, že by sa nebránila ani práci vlasovej stylistky. Dnes je však slovenčinárkou, a aj napriek tomu, že nikdy neplánovala stať sa učiteľkou - kto by to vzhľadom na jej profesionálny prístup povedal? - svoju prácu miluje.

Oprava diktátov a jazykových rozcvičiek síce nie je pre pani učiteľku nejakou náročná, kontrola slohových prác jej však dáva zabráť, a to najmä preto, že nie všetky slohy sú podľa jej gusta. Tak zákonite vychádza z jej červeného pera nejaká tá päťka, čo napokon pri dlhoročnej kariére nie je nič nezvyčajné.

A bez akých povahových vlastností by nemohla pani učiteľka vykonávať svoje povolanie? Bez trpezlivosti, presnosti a dochvilnosti. Pani učiteľke nechýba ani dobrá pamäť, v ktorej sa skrýva množstvo spomienok z jej učiteľských čias. Jednou z tých posledných pekných je príjemné posedenie, ktorým ju milo prekvapili

minuloroční piatáci. Na mušku sme si vzali i **Mgr. Marka Vefasa**, s ktorým sa okrem hodín náboženstva stretávame na svätých omšiach, pretože ako dobre viete je to kaplán našej farnosti.

1. Myslím, že ako u každého, kto chce život zasvätiť Bohu to aspoň sčasti boli osoby, ktoré už svoj život zasvätili Bohu. Teda aj u mňa to boli kňazi, s ktorými som sa stretal, duchovný otec v našej farnosti a možno aj seminaristi, ktorých som v čase môjho rozhodovania mal asi troch.

2. Áno. Možno aj v tom, že stretávam niekedy aj denne veľa nových ľudí. Striedajú sa aj farnosti. Veľa z tých ľudí, ktorých som spoznal sú povzbudením vo viere aj pre mňa. Pri mnohých si uvedomujem, že len vďaka kňazstvu som ich mohol spoznať.... A je ešte veľa iných vecí, o ktorých sa však ťažko píše...

3. Keď stolár vyrobí a poskladá nádhernú kuchynskú linku alebo stavebná firma kvalitne zrekonštruje nejaký starý dom, tak vidia svoj výsledok hneď. A ak bola práca urobená dobre, môže sa z toho tešiť aj o niekoľko desaťročí. V našom povolání je ťažké vidieť výsledok. Nikdy si nemôžeme byť istí, že sme to urobili perfektne. A to dá niekedy zabráť. Môžeme sa snažiť poslúžiť Bohu a ľuďom najlepšie ako vieme a zvyšok s dôverou zveriť Bohu.

4. Vedieť sa prispôbiť okoliu, vedieť počúvať, byť trpezlivý a určite veľa iných, ktoré treba stále zdokonaľovať.

5. Je veľa pekných zážitkov, o ktorých by sa dalo dlho rozprávať – ale najviac sa mi zapísal do pamäti zážitok z nemocnice. Možno nie je veľmi úsmevný, ale dosť

často si naňho veľmi rád spomeniem. Vo Fakultnej nemocnici v Košiciach sa sväté omše slúžila denne. A k tejto službe patrí aj denné roznášanie svätého prijímania, spovedanie, zaopatrovanie... A keď som tak prišiel na izbu, kde bolo nahlásené, že mám priniesť sväté prijímanie, počas modlitby pri chorom som si všimol, že na mňa máva dedko zo susednej postele. Taktiež chcel prijať, lenže nemohol rozprávať, a preto len mával, aby som si ho všimol. A keď som k nemu potom prišiel od radosti sa rozplakal. Nemohol rozprávať a preto keď som sa modlil pred svätým prijímaním na znak toho, že aj on sa som mnou modlí, rukou si otváral a zatváral ústa... Bolo to pre mňa veľké svedectvo viery a zároveň silný zážitok.

**SPOZNAJ
svojho učiteľa**

???

dnes a naposledy

Veronika VATEHOVÁ (1.A),

Ak ste si mysleli, že pána učiteľa Mgr. Ladislava Vatehu poznáte a žiadna informácia o ňom vás neprekvapí, skúste si prečítať tento príspevok a pozrieť sa naňho očami jeho dcéry Veroniky. Tá ani presne nevie ako vyzerá, ani koľko má rokov, ale odhaduje tak 15(!). V škole ho spoznáte podľa oblečenia tmavomodrej farby, ktorá je jeho obľúbenou, a ruksaka, bez ktorého neodíde z domu. Veronika si nie je celkom istá čo v ňom nosí – zatiaľ sa jej nechcelo hrať v ockovom ruksaku - ale ako ho pozná, berie si so sebou DVD, kľúče, mobil a peňaženku, v ktorej nemá veľa peňazí, no chudobní nie sú. Určite im príjem rodičov postačí na nákupy, pričom najčastejšie ich míňajú na rožky, jogurty a chlieb - práve ten mávajú na raňajky najčastejšie; mimochodom zvyčajne ich pripravuje práve pán učiteľ. Tým sa jeho kulinárske umenie končí, pretože v domácnosti Vatehovcov je Veronikin ocko iba pomocný kuchár – hlavné slovo má len keď mamka nie je doma. Vtedy pripravuje rôzne omelety, ibaže najlepšie vie „navariť“ palacinky.

Naša bonzáčka netuší, akú domácu činnosť vykonáva jej ocko najradšej, lebo doma väčšinou nepracuje – iba niekedy, keď dostane príkaz na upratovanie, tak pomôže, čo ale nie je často. Pán učiteľ totiž prichádza domov vyčerpaný a veľmi unavený, najmä vtedy, keď po vyučovaní musí učiť angličtinu (žeby nový anglinár?!). Okrem nej vyučuje na našej škole – podľa

Veroniky – náboženstvo. Ako učiteľ je určite dobrý, ba možno i lepší ako ocko, lebo v škole nekričí, na rozdiel od domáceho prostredia, kde rozdáva aj výchovne – samozrejme iba braččkovi Benkovi. Naposledy tak urobil, keď jej Beňo sypal piesok do úst. Práve spomínané zvyšovanie hlasu je jeho jediný nedostatok. Ináč je so svojím ockom spokojná a ide za ním vždy, keď má chuť smiať sa. Pán učiteľ Vateha je totiž veľmi srandovný. Navyše neodmietne pozvanie od dcéry na hru, napr. na piknik, keď si rozprestrú deku na zem, zoberú si rôzne dobroty, najlepšie koláč, a hostia sa. A hostí sa pán učiteľ vždy, keď má čas, lebo popri pozeraní televízie je to jeho obľúbený spôsob relaxácie. Čo jedáva Veronikin ocko najradšej sme sa síce nedozvedeli, ale zistili sme, že nie je vyberavý, zje veľa a takmer stále si dá dupľu. Asi sa teda netreba čudovať, keď má pán učiteľ nejaké to kilo navyše, ktoré sa snaží zhodiť diétou. Podarilo sa mu to však len v kúpeľoch, kde stále sedel na bicykli a nechcel ísť z neho dole.

Jednou z posledných informácií od našej bonzáčky bolo, že Vatehovci chodia radi na výlety, hoci nie často, pretože pána učiteľa bolí z roboty hlava a nevládze šoférovať. Naposledy boli pri vysokej veži

a na miestach, kde sú pochovaní „vojaky“ a tanky. Z času na čas idú na výlet do reštaurácie, kde si všetci dajú dospelácku porciu jedla. A Veronika nám prezradila aj spôsob, ako do reštaurácie rodičov dostať: cestou k širokej babke tvrdí, že je veľmi hladná a nevydrží bez jedla. V iných situáciách je však jej ocko neoblomný a trvá na svojom.

Stretnutie v parku ...

Bol raz jeden malý chlapec, ktorý sa chcel stoť čo stoť stretnúť s Bohom. Vedel však, že k miestu, kde Boh býva vedie dlhá cesta. A tak si v jeden deň zbalil do svojho ruksaka 4 horálky a 4 pomarančové džúsy a vyrazil na cestu. Keď obišiel zhruba tretí blok panelákov, stretol starého muža. Sedel v parku a kŕmil holuby. Chlapec si prisadol k nemu a otvoril svoj ruksak. Premýšľal, že by si mohol dať jeden džús, ale zrazu si všimol, že starý muž vyzerá hladný. A tak mu ponúkol horalku. Starý muž ju vďačne prijal a usmial sa naňho. Jeho úsmev bol taký úžasný, že

chlapec ho chcel uvidieť znova, a tak ho ponúkol aj džúsom. Opäť sa naňho usmial. Chlapec bol unesený. Sedeli takto celé popoludnie jediac a usmievajúc sa, ale nepovedali si ani slovo. A keď sa začalo stmievať, chlapec si uvedomil, že mama sa oňho isto začína báť a chcel sa vrátiť domov. Ale skôr akoby odišiel na viac ako pár krokov, otočil sa, rozbehol sa späť k starému mužovi a pobožkal ho. Starý muž sa naňho usmial tak ako dovtedy ani raz. Keď chlapec o krátku chvíľu otvoril dvere bytu, kde býval, mama bola prekvapená z výrazu radosti, ktorý sa zračil na jeho tvári. Spýtala sa svojho syna: "Čo si dnes robil, čo ťa tak potešilo?" Chlapec odpovedal: "Obedoval som s Bohom." Skôr ako by mama mohla niečo odpovedať, dodal: "A

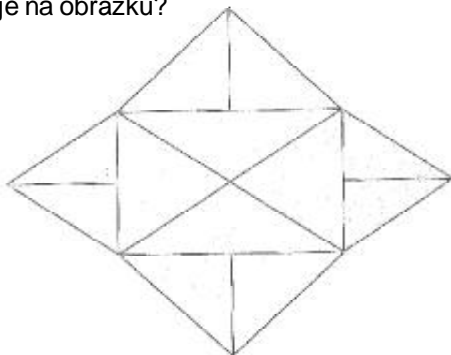
viš čo? Má ten najkrajší úsmev aký som kedy videl!" Onedlho sa starý muž, tiež žiariac radosťou, vrátil domov. Jeho syn zarazený výrazom pokoja, ktorý videl na jeho tvári sa spýtal: "Otec, čo si dnes robil, že si taký šťastný?" Odpovedal: "Jedol som v parku horalky s Bohom." A skôr akoby sa syn na niečo spytoval, dodal: "A viš čo, vyzerá oveľa mladšie ako som čakal."

Trojuholníky

Dokážeš spočítať, koľko trojuholníkov je na obrázku?

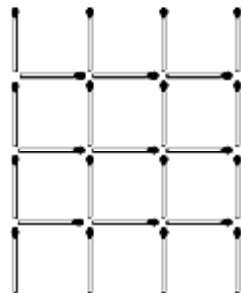
Vyber cestu!

Bližia sa Vianoce, a tak sa Miško a Miška vybrali do lesa hľadať vianočný stromček. Prekvapila ich však mačka, pred ktorou museli vziať nohy na plecia. Ktorou cestou sa vydajú, aby nepadli do pazúrov svojich dvoch nepriateľov?

Štvorce

Na tomto obrázku je 6 malých a 2 veľké štvorce. Preloženie 6 zápalky vytvoríte iba 6 štvorcov. Každá zápalka však musí byť súčasťou nejakého štvorca.

Mačičky a nožičky

V autobuse je 7 dievčat, každé dievča má 7 tašiek. V každej taške je 7 veľkých mačiek, každá veľká mačka má 7 mačiatok. Všetky mačky majú po 4 nohy.

Koľko nôh je v autobuse?

Poznámka: Nie

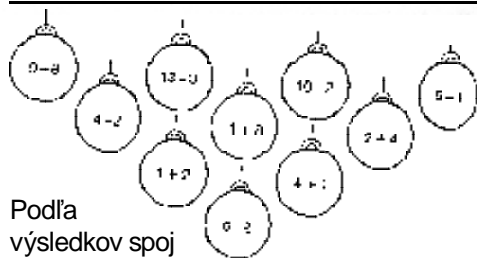
je v tom žiadny chyták, iba jednoduchá matematika.

Vianočný stromček

Miško a Miška majú svoj vianočný stromček už doma. Visia na ňom neobyčajné ozdoby ukrývajúce Božie slovo. Odhalíš ho?

Po cestičke zo samých štvoriek nalep na obálku známku

Podľa výsledkov spoj ozdoby od 1 do 10

Spoj postupne všetky čísla

*Veselé Vianoce
a šťastný nový rok*

**Nech je u Vás teplo, sladko
každý hnev nech trvá krátko,
do lásky a pohody
nech sa Dieťa narodí.**

**A nech ho nič nevyruší,
Jeho svetlo noste v duši.
Nech vždy sprevádza váš krok
aj po celý ďalší rok!**

Vaša redakcia Cirkevňáčika